

29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

† Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἀκολουθία ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν Κυριακῆς.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\overline{\omega\alpha} \Delta\iota - \theta$

Η ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου Δ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου Δ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος $\overline{\omega\alpha} \Delta\iota - \theta$

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων Δ σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τς Κυ ρι ς

Προ οδρο με^ε α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος^Δ ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον^ε
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλη σας χαι αι αι
αι αι αι ρων^ε ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη
θε ον φα νε ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα
την α μαρ τι αμ τς κο ο ο σμ^Δ και πα ρε χοντα
η μιν το με γα ε ε ε λε ος^Δ

Δόξα Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
τα σα θε ο το κε μυ στη ρια^ε τη α γνει α εσφρα
γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη^Δ
Μητηρ ε γνω σθης α ψευ δης θε ον τε κου σα α λη
θι νον^ε αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
μω ω ων^Δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος π̣' ρ̣ — Κε ρ

Τὸν μεσιτην σὺμφωνος νοομῆς καὶ χαριτοσ
οἰπιστοὶ σὺν ἐλθόντες ἀνεύφημη σὼμεν οἱ
μετανοήμι προεκήρυξε καὶ ἠρώδη ἐμ
φάως στηλιτεύσας εὐθάρσως τὴν κάραν αὐτῶ
ἐτήθη καὶ ἀρτίζων μετὰ ἄγγελων Χριστῶ
σβεβεισθηναίμας

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ ἐξαισιον θαυματοῦς σὺληψέως καὶ
οἰφραστός τοκος οἰτης λοχείας σὲ ἐν σοὶ
ἐγνωρίσται ἀγνή ἀειπαρθενεῖς κατὰ πληττεῖ
μῶτον νῦν καὶ ἐξίστατον λογισμον ἠδοξασ
θεοτοκεῖς τοῖς πασίν ἐφηπέμε ἐνὶ πρὸς σω
τηριάντων ψυχῶν ἡμῶν

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος ᾠϛ̣ Κε ϟ

Τὸν ἐκ μητρᾶς Προφητηνὰ ναδεῖ χθεντα ἡμιν
καὶ ἐκστειρας φωστηρα τῆ οἰκῶ με ἐνηφαιδρως
προελθόντα ἐνωδαιαῖς ἀνυμνησωμεν τὸ Χρι
στὸν Βαπτιστην καὶ νικηφοροναθλητην τὸν Προο
δρομον Ἰωάννην πρεσβευεῖ γὰρ τῷ Κυριῖ ὡ
ἐλεηθηναίτας ψυχᾶς ἡημων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖαν σκεπὴν καὶ τὴν βοηθειαν καὶ
το ἐλεος δεῖξον ἐπιτόν δαλόν σκαί τα
κυμάτα Ἀγνηη κατὰ πρᾶϋνον τῶν ματαίων
λογισμων καὶ τὴν πεσσαν μὲ ψυχὴν ἀνααστη
σον Θεοτοκε οἶδα γὰρ οἶδα Παρθεε νεο
τι ἰσχυεῖς ὁ ὄσα καὶ βλοιοῖο

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος πλ' Νη ς

Εκ τῆς στείειρας ἐκλαμψας ψήφω Θεοῦ
καὶ δεσμά αδιάρρηξασ γλωσσης πατρὸς
δείξας τὸν ἡλίον ἕως φρονάγαζοντα
οἰσ ἐρηήμων τὸν Κτιστὴν ἐκηρύξας
μόνον τὸν αἰρόντα τὰ κοσμήματα πταισμάτων
ζήλοον βασιλεῖα ἐλεγεξασ τὴν ἐν
δόξον κάρανσά ἀπετμήθησ αἰδίμε
ἀννηπάαν ἐψηήμε πρεσβευέχριστω τῷ Θε
ῶ των πταισμάτων ἀφῆσιν δωρησάσθαι τοῖσ
ἐορτάζουσι ποοθῶ τὴν ἀγιαν μνηήμη
σῶ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγιεία Παρθένε Μητῆρ Θεοῦ
τῆσ ψυχῆσ μαπαθητάχαλεπαθερά
ἀπεύσον δέομαι καὶ συγγνώμην παρὰσχῶμοιτων

ε μων πται σμα α των α φρονωσων ε πραξα την ψυ
 χην και το σω ω μα μο λυ νας ο α θλι ος οι μοι
 τι ποι η σω ω εν ε κει νη τη ω ω ρα η
 νι ι κα οι Α γγελοι την ψυ χην μω χω ρι ζω σιν
 εκ τω α θλι ο μω σω μα α τος το τε Δε σποινα
 βο η θει α α μω γε νω και προ στα α α τη ης
 θερ μο τατος σε γαρ ε χω ελ πι ι δα ο δω ολος
 σω α α χρα αν τε

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος Βου Σ

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μω πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α βω ο ο και σω ω ω
 σον Σω ω τη η ηρ μω ο
Ο ι μι σω ον τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τϛ Κυ υ ρι

ι ι ϝ ϝ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο

ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως

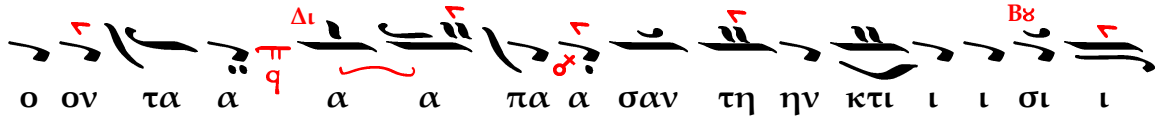
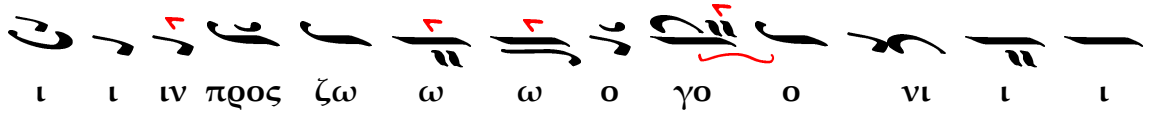
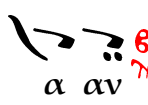
Κ αι νυν και α ει και εις τϛ αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

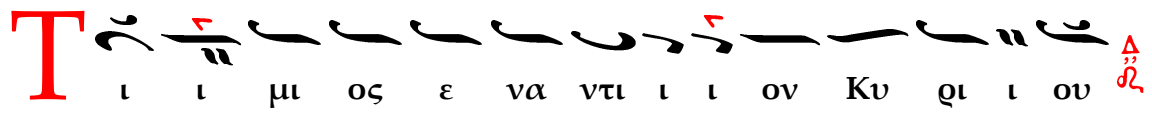
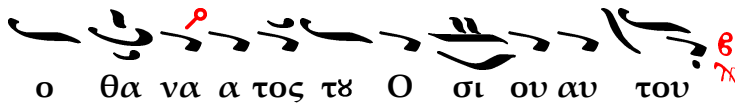
ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

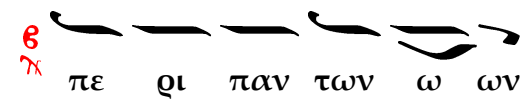
ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

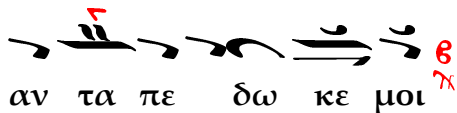

 ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

 ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

 α αν

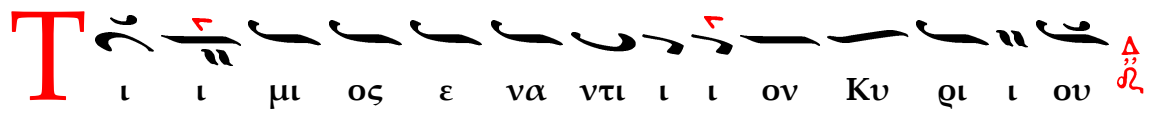
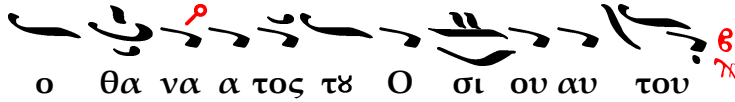
Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ριε΄.

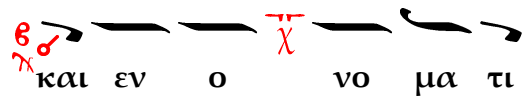
Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

 Τι μι ος ε να ντι ι ι ον Κυ ρι ι ου

 ο θα να α τος τϑ Ο σι ου αυ του

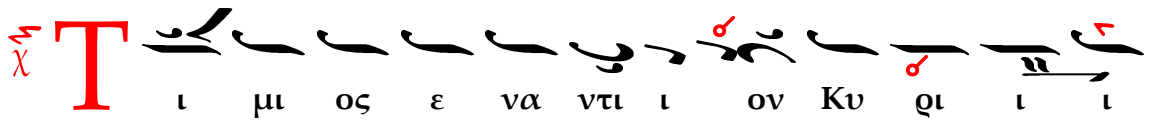
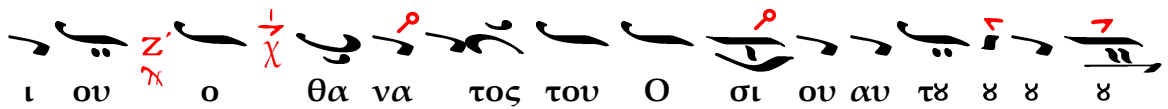
Στίχ. α΄. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ

 πε ρι παν των ω ων

 αν τα πε δω κε μοι

 Τι μι ος ε να ντι ι ι ον Κυ ρι ι ου

 ο θα να α τος τϑ Ο σι ου αυ του

Στίχ. β΄. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως

 και εν ο νο μα τι

 Κυ ρι ι ϑ ε πι ι κα λε σομαι

 Τι μι ος ε να ντι ι ον Κυ ρι ι ι

 ι ου ο θα να τος του Ο σι ου αυ τϑ ϑ ϑ ϑ

 ϑ

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι - ς

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ πα σα τον

 Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

(Ζήτει τῇ γ' τῆς ζ' ἐβδομάδος τοῦ Ματθαίου).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδησεν αὐτὸν καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν. Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. Γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρесе τῷ Ἡρώδῃ, ὅθεν μεθ' ὄρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται. Ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν

κεφαλήν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς, διὰ δὲ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσε δοθῆναι, καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἤνεχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦσαν τὸ σῶμα καὶ ἔθραψαν αὐτό, καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ περὶ τῶν πόλεων.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ᾠχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις τῆ σῆ Προδρο ο μῆ πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα

λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κῆ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κλη μα

των

Ἔϊτα τὸ Στιχηρὸν ἰδιόμελον.

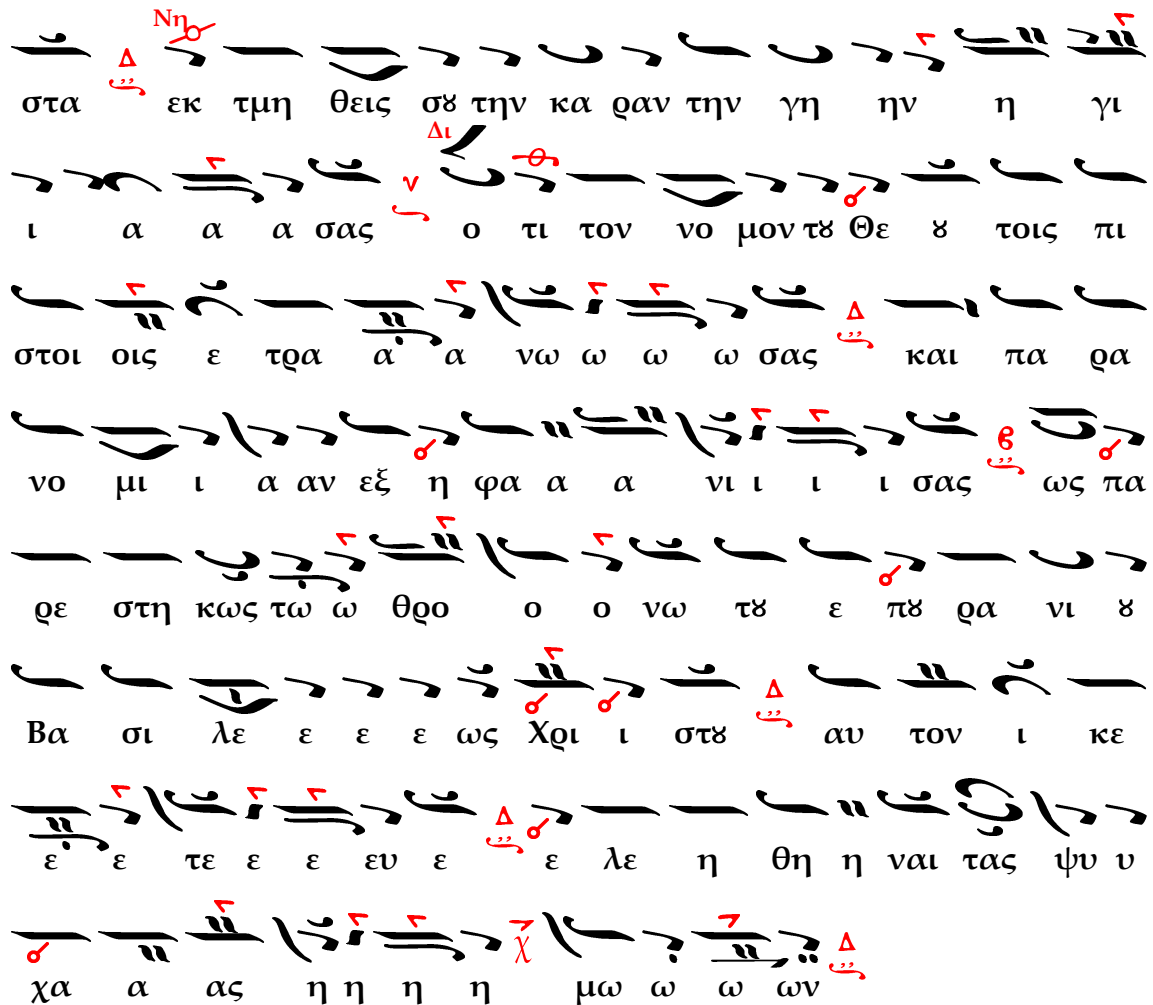
ᾠχος Δι-θ

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ε ξα λει ψον το α νο μη

μα μῆ

Τ ης με τα νοι ας ο κη ρυξ Ι ω αν νη η Βα πτι ι

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Μετὰ τοῦτο φάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς ζ', καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες εἰς η'.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλώσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτήρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνῃ Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ὑμνὸν διοδοῦσας.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ἀπὸ νηδύος στειρωτικῆς, φανέντα Προφήτην, τοῦ ἐκ μήτρας παρθενικῆς, κυοφορηθέντος ἀπορρήτως, τὸν ἱερὸν ἀνυμνήσωμεν Πρόδρομον.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς ὅρους τῆς φύσεως ὑπερβάς, τῆς δικαιοσύνης, συνετήρησας τοὺς θεσμούς, παράνομον μίξιν διελέγχων, μὴ δεδοικῶς βασιλέων θρασύτητα.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ νόμου τῷ γάλακτι ἐκτραφεῖς, τὴν νομοθεσίαν, συναφείας τῆς νομικῆς, ὡς νόμου σφραγίς ἐπισφραγίζων, ἀντικατέστης πρὸς μύσος ἀκόλαστον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Κανὼν δεύτερος.

ᾠχος πλ. δ΄. Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μαρτυρηθέντα ὑπὸ Χριστοῦ, ὡς Πρόδρομον καὶ φίλον αὐτοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, καὶ τῶν Ἀγγέλων σύσκηνον, τὸ καύχημα τοῦ νέου λαοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

Δόξα.

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Προδρόμου, ἀγγελικῶς χορεύσωμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν· Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Διὰ παντὸς Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ ἰκέτευε, ἀρρήτῳ λόγῳ

σαρκωθέντα Θεόν, πάσης περιστάσεως, λυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε. **(δίς)**

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχυί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιας, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄσεμνον ἀναίδειαν, τῷ μεθυσμῷ πλησθὲν κόριον, Δός μοι φησί, Κάραν Ἰωάννου, τῷ Ἡρώδῃ ἀνέκραζε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ παῖς ἐξωρχήσατο, καὶ ὡς παράνομον τέρψασα, τὸν Ἡρώδην, πρὸς φόνον ἀνθέλκει, τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡ σῆς ἀθλιότητος, Ἡρώδη ἄφρον καὶ ἄνομε! ποία τόλμη, κόρης ἀσελγούσης, φόνον ἀδίκον ἔπραξας;

Θεοτοχίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολάς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Δεύτερος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παλαιᾶς ὡς μεσίτης, καὶ τῆς καινῆς Πρόδρομος, εὐαγγελικῶν

κηρυγμάτων, σὺ προϊστάμενος, μίξιν παράνομον, τυραννικὴν διελέγξας, εὐκλεῶς τὸν θάνατον, χαίρων διήνυσας.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ μητρὸς παρανόμου, προβιβασθὲν κόριον, ἐκβεβακχευμένον τῇ μέθῃ, Ἡρώδη ἔφησε· Δὸς ἐπὶ πίνακι, τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου, τῇ μητρὶ χαρίσασθαι, δῶρον ποθοῦμενον.

Δόξα.

Τοὺς ἐλέγχους μὴ φέρων, ὁ ἀναιδὴς τύραννος, τῆς θεοφρουρήτου σου γλώττης, ἔνδοξε Πρόδρομε· κόρη προδίδωσι, θυμελικῶν ὀρχημάτων, τὴν σεπτὴν σου ἔπαθλον, Κάραν ἀοίδιμε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐνοικήσας Παρθένω, σωματικῶς Κύριε, ὠφθῆς τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε· ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνη φιλάνθρωπε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Πρόδρομον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν πιστοί, καθαρῶ συνειδότε, ὡς ἔνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος· τὴν γὰρ ἄνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν Κάραν ἐκτέμενεται.

Δόξα. **Ἔτερον. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.**

Νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Σωτῆρος Βαπτιστής, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἢ σφραγίς· ὅθεν τοῦ Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδῆς, τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνευματικοῖς οὖν ἄσμασι συμφώνως, τῷ Ἰωάννῃ βοήσωμεν· Προφῆτα κῆρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνω, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν, ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι; καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α΄.

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομή, οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκή, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ τοῦ Σωτῆρος κηρύξη τὴν ἔλευσιν. Θρηνεῖτω οὖν Ἡρωδιάς, ἄνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, * ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ γενέσια τοῦ Ἡρώδου, πᾶσιν ἐφάνησαν ἀνόσια· ὅτι ἐν μέσῳ τῶν τρυφώντων, ἡ Κεφαλὴ τοῦ νηστεύοντος, παρετέθη ὡσπερ ἔδεσμα. Τῇ χαρᾷ συνήφθη λύπη, καὶ τῷ γέλωτι ἐκράθη πικρὸς ὀδυρμός· ὅτι τὴν κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ, πίνακι φέρουσα, ἐπὶ πάντων εἰσῆλθεν, ὡς εἶπεν ἡ παῖς· καὶ διὰ οἶστρον, θρῆνος ἐπέπεσε πᾶσι τοῖς ἀριστήσασι τότε, σὺν τῷ βασιλεῖ· οὐ γὰρ ἔτερψεν ἐκείνους, οὔτε Ἡρώδην αὐτόν· φησὶ γάρ· Ἐλυπήθησαν λύπην οὐκ ἀληθινὴν, * ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχ. Τέμνει κεφαλὴν χεῖρ μαιφόνος ξίφει,

Τοῦ χεῖρα θέντος εἰς κεφαλὴν Κυρίου.

Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτῃ Προδρόμου τάμεν ἀχένα χαλκός.

Ὅς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μαρτυρεῖται ὑπὲρ ἅπαντας εἶναι ὑπὸ Χριστοῦ, καὶ Προφήτου περισσότερος· ὁ προσκιρτήσας ἀπὸ γαστρὸς καὶ τοῖς ἐν γῆ καὶ ἐν τῷ Ἄδῃ τὸν Χριστὸν κηρύξας. Οὗτος ἦν υἱὸς Ζαχαρίου τοῦ Ἀρχιερέως καὶ Ἐλισάβετ, ἐξ ἐπαγγελίας Γαβριὴλ τεχθεὶς· ἐτμήθη δὲ τὴν τιμίαν κεφαλὴν ὑπὸ Ἡρώδου, διὰ τὴν παράνομον μίξιν τῆς Ἡρωδιάδος. Οὗτος, ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς νηδύος ἁγιωσύνην περικείμενος, ἀγνεῖαν εἰσοικισάμενος, σωφροσύνην ἀσπασάμενος, ἀτροφίαν ἀσκήσας, καὶ πάσης ἀνθρώπων ἐπιμιξίας ἀπερῶγως καὶ τὴν ἔρημον ὡς πόλιν οἰκήσας, θηρίοις συνδιαιτώμενος, καμήλου θριξὶ σκεπόμενος, δερματίνῃ ζώνῃ περισφιγγόμενος, καὶ ἴσα πτηνοῖς τὸ τῆς τροφῆς κεκτημένος αὐτόματον, μελέτην δὲ διηνεκῆ τὸν τοῦ Θεοῦ νόμον ποιούμενος, ἠγεῖτο τῆς αὐτοῦ φυλακῆς καὶ τηρήσεως, πάντα δεύτερα καὶ ὑποδεῆ· ὁ τοὺς ὄρους ὑπερβάς τῆς φύσεως καὶ τὸν καθαρὸν καὶ ἀμόλυντον καὶ πάσης ἐπέκεινα φύσεως βαπτίσας Χριστόν.

Τοίνυν, ὁ πολὺς ἐν ἀκολασίᾳ Ἡρώδης, τοῦ Ἰουδαϊκοῦ τετραρχῶν ἐδάφους, τὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Φιλίππου γυναῖκα πρὸς γάμον ἠγάγετο. Θείῳ οὖν κινήθεις ζήλω ὁ Προφήτης, καὶ ἀληθείας ὄπλοις φραξάμενος, ἔλεγε πρὸς τὸν τύραννον· Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἐντεῦθεν, φυλακὴ καὶ δεσμὰ περὶ τὸν Ἅγιον, τοῦ μανικοῦ γυναικοῦ πρὸς τοῦτο τὸν ἐραστὴν συνελάσαντος. Ὅθεν Γενεθλίων τελουμένων καὶ πότου δαφιλοῦς καὶ φιληδόνου πρὸς παραφροσύνην ἐκκυλίσαντος τὸν ἐστιάτορα, ὄρχησις γίνεται ἐταιρικοῦ θυγατρίου, καὶ μισθός, Προφήτου ἀναίρεσις. Αὐτίκα οὖν ἤχθη ἐπὶ πίνακος ἡ τοῦ Δικαίου κεφαλὴ καὶ ἐπεδόθη μαχλώση καὶ μοιχαλίδι γυναικί, ἔτι τὸ αἷμα στάζουσα καὶ τὰ αὐτὰ φθεγγομένη. Ἐτελεῖτο δὲ ταῦτα ἐν τῇ Σεβαστῇ πόλει, ἀπεχούση τῆς Ἱερουσαλὴμ ἡμέρας

ὁδόν. Ἐνθα καὶ ὁ μετ' ἐκείνον ἄρξας Τετράρχης τοὺς ἀνακτορικοὺς ἐπήξατο δόμους καὶ ὁ προφητοκτόνος ἐτελέσθη πότος. Ἐκεῖ καὶ τὸ προφητικὸν ἐκεῖνο καὶ ἅγιον περισταλὲν παρὰ τῶν ἰδίων μαθητῶν, ἀπεκρύπτετο σῶμα.

* * *

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῆς ἐξ Αἰγίνης. (†892)

Διὰ τὴν σεβασμίαν ὅμως καὶ πένθιμον ἅμα ταύτην ἡμέραν, ἡ μνήμη αὐτῆς μετατίθεται τῇ γ' Αὐγούστου, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς μεταθέσεως τοῦ ἱεροῦ λειψάνου αὐτῆς, ἐορτάζεται δὲ ὁμοῦ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Θεοπίστης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σαβίνης καὶ Σεραπείας τῆς δούλης αὐτῆς, τῶν ἐν Μεδιολάνῳ. (†290)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς καταθέσεως τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ Ἁγιασμένου, τοῦ ἐπιλεγομένου Σιαμάκου, ἐκ Κρήτης διὰ τὸν φόβον τῶν ἐκεῖσε ἐπελθόντων Ἀγαρηνῶν εἰς Ζάκυνθον. (1669) Πανήγυρις δὲ καὶ Λιτάνευσις αὐτοῦ τελεῖται ἐν τῇ Κώμῃ Γαῖτάνιον τῆς Ζακύνθου.

Στίχ. Ἀφείς ῥέοντα ὡς ἐχέφρων Ἰωσήφ,

Ἄϊδιά τε νῦν, Ὀλύμπῳ εὐρες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Κανδίδης (†418) καὶ Γελασίας (†422) τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Ἀρσινόης τῆς Κύπρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Βασιλείου Α' Μακεδόνο. (†886)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Σαβίνης τῆς ἐν Ῥώμῃ. (†126)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Σαβίνης ἐν Τρουὰ (Troyes) Γαλλίας. (†275)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Κανδίδης μαρτυρησάσης ἐπὶ τῆς Ὀστίας ὁδοῦ, ἔξω τῶν τειχῶν τῆς Ῥώμης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐθυμίου, Ῥωμαίου φυγάδος εἰς Περουγίαν (Perugia) μετὰ τῆς συζύγου καὶ τοῦ τέκνου τοῦ ἁγίου Κρησκεντίου, κατὰ τὸν διωγμὸν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. (δ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀδέλφου, ἐκ τῶν πρώτων ἐπισκόπων τῆς Μέττης (Metz) καὶ Ὁμολογητοῦ. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Σεββίου (Sæbbi), βασιλέως τοῦ Ἑσσεξ καὶ εἷτα μοναχοῦ. (†694)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μεδερίκου (Medericus, Merry), μοναχοῦ τῆς μονῆς ἁγίου Μαρτίνου ἐν Αὐγουστοδύνῳ (Augustodunum, Autun), ὅπου κατέστη καὶ ἡγούμενος. (†700)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βελλεΐκου (**Velleicus, Willeic**), ἐξ Ἀγγλίας, ἀκολουθήσαντος ἱεραποστολικῶς τὸν ἅγιον Σουϊθβέρτον (**Swithbert**) εἰς Γερμανίαν, ὅπου καὶ κατέστη ἡγούμενος τῆς Βασιλονήσου (**Kaiserswerth**). (8ος αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐδβόλδου (**Edwold**), ἐρημίτου εἰς Κέρνην Δορσέτης (**Cerne Dorset**) ἐν Ἀγγλίᾳ. (9ος αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλβερίχου (**Alberic**), μοναχοῦ ἐν Λουτρῶ Ῥωμαϊκῶ (**Bagno de Romagna**) Ἰταλίας. (†1050)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλεξάνδρου, ἡγουμένου Βόσης (**Voche**), πλησίον Γαλίτσης (**Galich**). (16ος αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Στρουμίτσης καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀθλήσαντος. (†1794)

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, Χριστέ, πρεσβείαις ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ^{Γα} ταυ ρον χα ρα ξας Μω ^u σης ^γ επ ευ ^u θει ^u ας ραβ ^u δω
^u την ^Γ Ε ρυθ ^u ραν ^u δι ^u ε ^u τε ^u με ^u τω ^u Ισ ^u ρα ^u ηλ ^u πε ^u ζευ
σαν ^u τι ^u την ^u δε ^u ε ^u πι ^u στρε ^u πτι ^u κως ^u Φα ^u ρα ^u ω ^u τοις
αρ ^u μα ^u σικρο ^u τη ^u σας ^u η ^u νω ^u σεν ^u επ ^u ευ ^u ρας ^u δι ^u α ^u γρα
ψας ^u τω ^u α ^u ητ ^u τη ^u τον ^u οπ ^u λον ^u δι ^u ο ^u Χρι ^u στω ^u α ^u σω ^u μεν
τω ^u Θε ^u ω ^u η ^u μων ^u ο ^u τι ^u δε ^u δο ^u ξασται

ὠδὴ γ'

Ἦχος πλ. β. Νη

Ρ ^u αβ ^u δος ^u εις ^u τυ ^u υ ^u πον ^u τς ^u μυ ^u στη ^u ρι ^u ου ^u πα ^u ρα

λαμ βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ
κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα
τος και στε ρε ω ω μα

ὠδὴ δ' Ἦχος Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι
ας σα το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα
σα και ε δο ξα σα σθ την θε ο τη τα

ὠδὴ ε' Ἦχος Νη

Ω τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε
τα α α θη Χρι σος ο βα σι λε ε υς και Κυ ρι ος
δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας το
εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τισα ρ
κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νη νταις ψυ χαις η
η μων

ὠδὴ 5'

Nοτιουθηροος ενσπλαααγχοις πα
 λαμας Ιωναςταυροειδως διεκπεταα
 σας τοσωτηριον πααθοςπροδιετυυ
 πασαφωσοοθεντριημερος εκδυστηνυ
 περκοσμιονΑναζασινυπεζωγραφηησεν
 τσσαρκιπροσπαγεντοςΧριστς υυτς Θεου και
 τριημερωεγεεερσει τονκοοσμονφωτι
 σααντος

ὠδὴ 6'

Eκνονπροσταγματυραννδυσε
 βςλαςεκλονησεπνεοναπειληςκαιδυσφη
 μιιαασθεοστυγςομωστρειςΠαιδαςυκε
 δειματωωωσεθυμοοσθηριωδηςουπυρ
 βρομιοναλλανηχεντιδροσοβλωΠνευμαα
 τιπυρισυνοντεςεψαααλλονουπερ
 υμνητοςτωνπατερωνκαιημων Θεοςευ

λο γη τος ει

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε^{Nη} υ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι ξρ γον Πα τε ρα Θε ον υ
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

T ἡν τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

T ἡν τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ἡν τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

M υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ραδει σος
 α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
 το τς αυ ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς κρ γη
 ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ
 νσ ν τς αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

O δι α βρω σε ω ως τς ξυ υ υ λσ τω γε

νει προσγε νο με νος θα να τος δι α ζαυ ρα κα
 τη ηρ γη ται ση μεροντης γαρ προ μη το ρος η πα
 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυται τω βλα στω
 της α γνη ης Θε ο μη τορος ην πα σαι αι Δυ
 να αμειστων ου ρα νω ων με γα λυ νη σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε. Ἦχος Δι-Θ

Τον εν Προ φη ταις μει ζο να γνω ω ρι σθε εν
 τα και Α πο στο λων προ κρι τον γε ε γο νο ο
 τα υμ νοις εγ κω μι ων στε ε φα νω ω σω μεν τον Προ
 δρο μο ον της χα α ρι τος την κε φα λην γα αρ ε
 τμη η θη δι α τον νο μο ον Κυ ρι ι ρ ρ

Ἔτερον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Ἦχος Γα ρ

Οα σελ γης Η ρω ω δης τον της α γνει
 ας φυ τερ γον σε Βα πτι στα Ι ω α αν νη

κα ρα το μη ησας δο λε ρως σθ τς ε λεγ χθ
ς της γλω ωτ της τε μιν θκ ι σχυ υ σεν ο
λω ως

Θεοτοκίον.

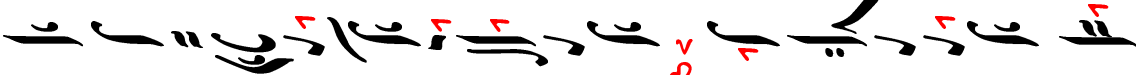

Η την α ραν τς κο ο σμ τω θει ω το
κω σθ σε μνη ε ξα φα νι σα σα ποι οιμ νην
σε λι τα νε ευ θ σαν πι στως α πο παν τοι
ω ων κιν δυ υ νων ρυ σαι πρε σβει αι αις σθ Κο
ση η

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος πλὴν Νη ς

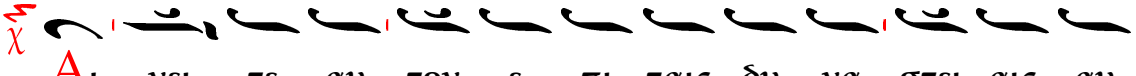

Π^{Νη} α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ω ω νου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ
τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω
ω ω Θε ε ε ε ω

Α^{Νη} ι νει ει ει τε α αυ τον πα α αν τες οι Αγ

 γε λοι οι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α

 αυ τον πα α σαι αι δυ να α α αμεις α α αυ του

 ου σοι πρεπει υμνοστω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλὴν Νη ς

 Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

 του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

 γα λω συ νης αυ τῃ

 Ω του πα ρα δο ξη θαυ ματος την ι ε ραν Κε

 φα λην και Α γγελοις αι δε σιμον α σελ γες α κο λαο

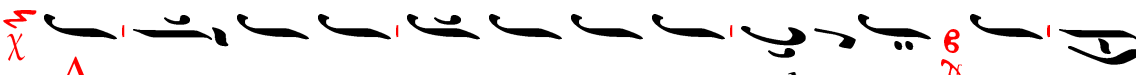

 τον πε ρι ε φε ρε κο ρι ον την ε λεγ ξασαν

 γλω ωσ σαν πα ρα νο μον τη μοι χα λι ι δι μη

 τρι προ σε φε ρε ω ω της α φα τῃ σα

 νο χης φι λανθρωπε δι ης Χρι στε σω σοντας ψυχας η

 μων ως μο νος ε ευ σπλαγχνος

 Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλπιγγος αι νει

τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα

Ω του πα ρα δο ξα θαν ματος την ι ε ραν Κε

φα λην και Α γγελοις αι δε σιμον α σελ γες α κο λασ

τον πε ρι ε φε ρε κο ρι ον την ε λεγ ξασαν

γλω ωσ σαν πα ρα νο μον τη μοι χα λι ι δι μη

τρι προ σε φε ρε ω ω της α φα τσ α

νο χης φι λανθρω πε δι ης Χρι στε σω σοντας ψυ χας η

μων ως μο νος ε ευ σπλα γχνος

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χο ρ δαις και αι ορ γα νω

Ω της Η ρω δα πω ρω σε ως ο α τι μα σας

Θε ον ταις τσ νο μξ εκ λυ σε σι την των ορκων τη ρη

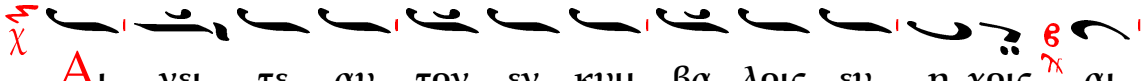

σιν δο λε ρως υ πο κρι νε ται και τη μοι

χει ει α φο νον προ στι θη σιν ο σκυ θρω πα α ζειν

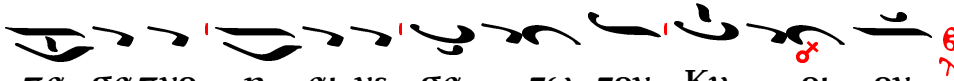
σχη μα τι ζο με νος ω ω της α φα τσ συμ

Πα Δι
πα θει ας Δε σποτα δι ης Χρι στε σω σοντας ψυχας η

Νη
μων ως μο νος ε ευ σπλαγχνος

Χ θ
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γ μθ

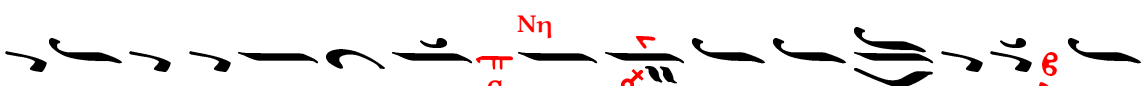
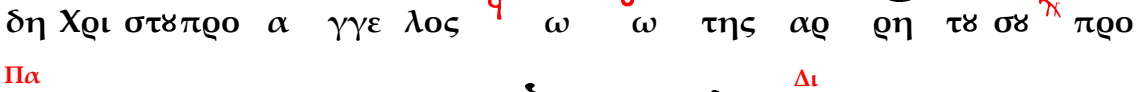

πα σαπνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Ω Νη
της υ περ νεν εκ πλη ξε ως των Προ φη των η

Πα Δι
σφρα γις ο ε πι γει ος Α γγε λος πορ νι κης ορ χη σε

Πα Δι
ως α να δει κνυ ται ε παθ λον η θε ο

λο ο γος γλω σσα προσφθε γγε ται και τοις εν Α α

Νη θ
δη Χρι στε προ α γγε λος ω ω της αρ ρη τσ προ

Πα Δι
μη θει ας Δε σποτα δι ης Χρι στε σω σοντας ψυχας η

Νη
μων ως μο νος ε ευ σπλαγχνος

Ἦχος Πα

Δ Δ
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Γι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Π ^{Πα} α α α λιν Η ρω δι ι ας ^{Δι} μαι αι αι αι
 νε ε ε ε ται ^{Πα} πα α λι ι ιν τα ρα ατ τε ε ε ε
 ται ^{Δι} ω ο ορ χη μα α δο ο λι ι ι ι ον
^{Πα} και πο ο τος με ε ε τα δο ο ο ο λου ου ο
 Βα πτι στης α πε τε ε εμνε ε το ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ^{Πα} και Η ρω ω δης ε ε τα ρα α ατ
^{Κε} τε ε ε ε το ^{Κε} πρε σβει αι αις Κυ ρι ι ι ε ε
^{Πα} του ου ου σου ου ου Προ ο δρο ο ο μου ^Δ την ει ρη
 νην πα ρα ασχουται αις ψυχαι αι αις η η η η μων

Ἦχος ^{Κε}

^Χ **Κ**αι νυν και α ει ^υ και εις τας αι ^Χ ω νας των αι
 ω νων α μην

Η ε ο το ο ο κε συ ει η αμ πε λο ος η α
 λη θι νη ^υ η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης ^υ σε
 ι κε τευ ο με εν πρε σβευ ε Δεσ ποινα ^υ με τα των Α α πο
 στο λων ^υ και παν των των Α γι ι ων ^υ ε λε η

θη ναι τας ψυχας η η μων

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω

ποις εν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πατερ παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι

η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευμα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρωντην α μαρτι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α

μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα ταςου ^{π (τρεις)}

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι ^π

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου ^π

Ο τι πα ρα σοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως ^π

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε ^π

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^π

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

K αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

A^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ.

M νη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι

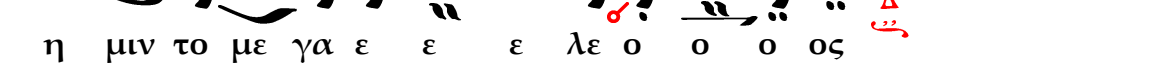
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϛ Κυ ρι ς

Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη

των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει

θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον

ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλη σας χαι αι αι

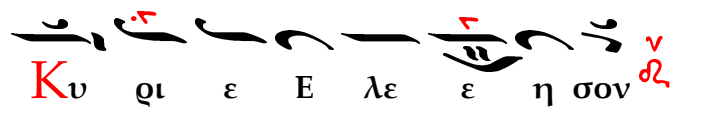
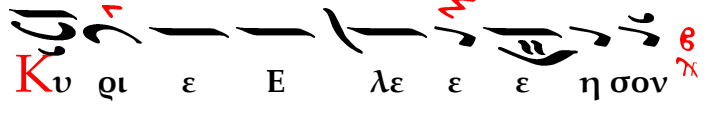
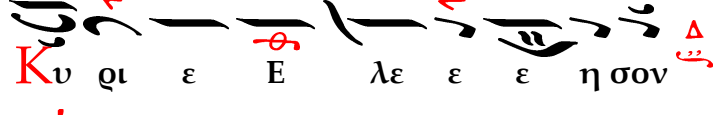
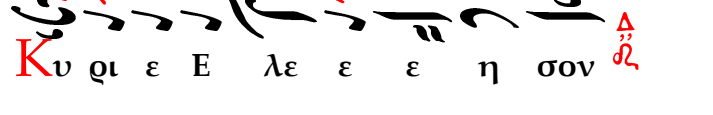
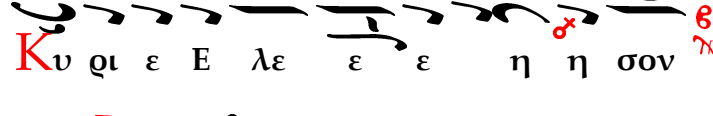
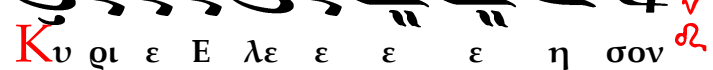

 αι αι αι ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη

 Θε ον φα νε ρω θεν τα εν σα ρ κι τον αι ρον τα

 την α μα ρ τι α μ τ ε κο ο ο σ μ ε και πα ρ ε χον τα

 η μιν το με γα ε ε ε λε ο ο ο ο σ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

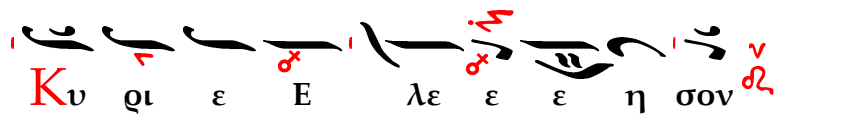
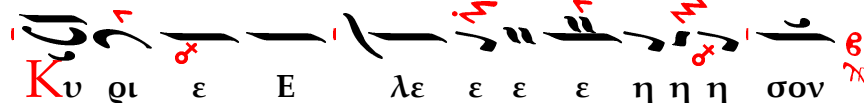
Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ἁδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν

σου κατὰ νύκτα. (Ψα' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
θ ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ

σαλευθήσεται. (Ήβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοί οί μετεωρισμοί τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ήβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε ν ς Μα ρι ι ας α τρε πτω σ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νο σ τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141' (91).

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

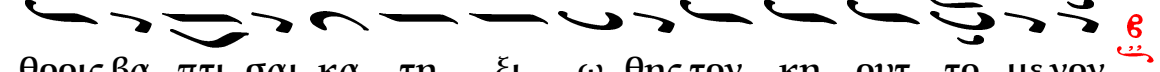

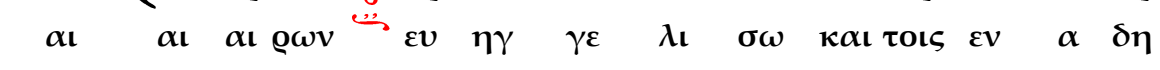
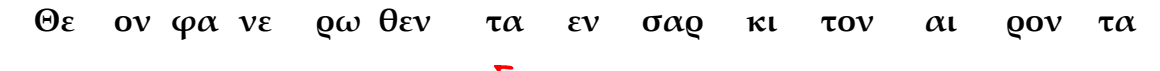
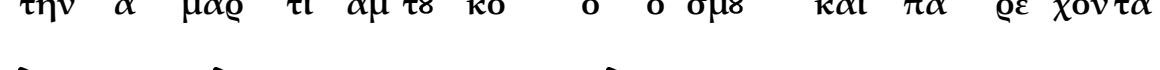

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ ἡ κέδρος ἢ ἐν τῷ
 Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. β'. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν
 αὐτῷ.

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
 ων σοι δε αρ κε σει η μα ρ τυ ρι α τ ς Κυ ρι ς

 Προ οδρο με ⁶ α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη

 των σε βα σμι ω ω τε ρος ^Δ ο τι και εν ρει

 θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον ⁶

 ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλη σας χαι αι αι

 αι αι αι ρων ⁶ ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη

 Θε ον φα νε ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα

 την α μαρ τι αμ τς κο ο ο σμθ ^Δ και πα ρε χοντα

 η μιν το με γα ε ε ε λε ος ^Δ
 τὸ τέλος: ^Δ και πα ρε χοντα η μιν το με γα ε ε ε

 λε ο ο ο ος ^Δ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εισοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εισοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω ω ^Δ σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ^Δ ο εν Α γι ι οι οις θαν μα στο ο ο ο

ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λσ σ ι α

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ.

Μνη η μη δι και σ μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τσ Κυ ρι σ
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ασ υ περ α θλη σας χαι αι αι
αι αι αι ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη
θε ον φα νε ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα
την α μαρ τι αμ τσ κο ο ο σμσ και πα ρε χοντα
η μιν το με γα ε ε ε λε ος

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ.

I ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμ α τε κνι
ας και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τ ε θα να
τ ε η λευ θε ρω θη σαν α χραντε εν τη α γι α
γε ννη η σει σ ε αυ την ε ορ τα ζει και ο λα
ο ος ε νο χης των παι σμα των λυ τρω θεις
εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα τι κτει την Θε ο το κον και
τρο φοντης ζω ης η μω ω ων

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ.

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος
ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα
τι

Κ αι νυν και αι ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων αι α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και αι ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

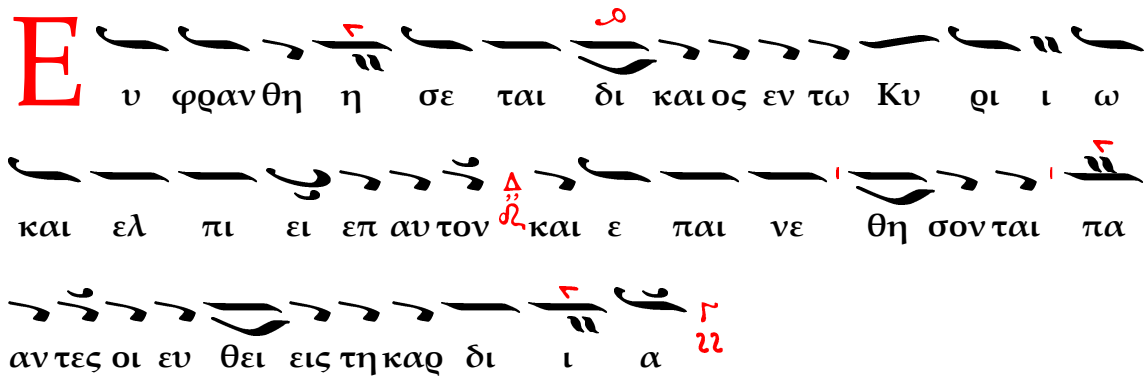
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Γα ϕ

Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ

ἀποφοβέσθου ἐξελύξ τὴν ψυχὴν μου

Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων
α πο

πληθες ἐρ γα ζο με νων την α δι κι ι αν

Ευ φρανθη η σε ται δι και ος εν τω Κυ ρι ι ω

και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα

αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(εἴ' 25-32)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; Οὐκ εἰμι ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ οὗ οὐκ εἰμι ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν, καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες ἠτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινες εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς 141).

Ἦχος Δι

Αλληληληλα α αλληληληλα

Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏⲏⲏ

ⲗⲄ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ

Ⲁⲓ ⲕⲁⲓ ⲟⲥ ⲟⲥ ⲫⲟⲓ ⲛⲓⲗⲁⲛ ⲑⲏ ⲥⲏⲓ ⲕⲁⲓ ⲟⲥ ⲥⲏⲓ ⲕⲉ

ⲃⲣⲟⲥ ⲏ ⲉⲛ ⲧⲱ Ⲙⲓ ⲃⲁ ⲛⲱ ⲡⲗⲏ ⲑⲏⲛ ⲑⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲥⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲧⲁⲓ

Ⲁ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲄ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲁ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲄ Ⲅ

Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏⲏⲏ

ⲗⲄ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ

ⲡⲉ ⲫⲱ ⲧⲉⲩ ⲙⲉ ⲛⲟⲓ ⲉⲛ ⲧⲱ ⲟⲓ ⲕⲱ ⲕⲱ ⲣⲓ Ⲅ ⲉⲛ ⲧⲁⲓ

ⲁⲩ ⲗⲁⲓ ⲧⲉ ⲑⲉ Ⲅ ⲏ ⲙⲟⲛ ⲉ ⲗⲁⲛ ⲑⲏ ⲏ ⲏ ⲏ

ⲟⲥ Ⲅ Ⲅ Ⲅ ⲥⲓⲛ

Ⲁ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲄ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲁ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲄ Ⲅ

Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏⲏⲏ

ⲗⲄ Ⲅ Ⲅ Ⲅ Ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (Γ' 14-30).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ· φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης ὡς εἷς τῶν προφητῶν. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης εἶπεν ὅτι Ὅν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ ὅτι Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνείχεν αὐτῷ καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἠδύνατο· Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἐποίει καὶ ἠδέεω αὐτοῦ ἤκουε. Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαιροῦ, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος καὶ ὀρχησαμένης καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι. Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ ὅτι Ὁ ἐὰν με αἰτήσῃς δώσω σοι ἕως ἡμίσου τῆς βασιλείας μου. Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσομαι; ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα ἠτήσατο λέγουσα· Θέλω ἵνα μοι δῶς ἐξαυτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

Ἦχος ἰβ' Δι. ς

ι ε ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Δι-θ

Ο ι οι οι οι τα α α α α α α α α α

α α α α α Χε ε ε ε υε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι μι μ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μ υ

στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω ε

κο υι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ε ι ε ι κο ο υι ι ι ι ι ι

ι ι ε ι κο υι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι η αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι ιω ο ποι ω ω ω ω ω

τω ως ^{Δι} δο ρυ φο ρου ου ου με ε ε νον τα α α ξε ε
 σι ιν ^Δ Αλ λη λου ι α α α α α α α α ^Δ

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος ^{Δι} - Θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον ^Δ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον ^{Ζ'}

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον ^Δ

Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον ^Θ

^{Δι} - Θ

Π α ρα σχϑ Κυ ρι ι ε ^Δ

Π α ρα σχϑ Κυ ρι ι ε ^Δ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ι ε ^{Ζ'}

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ε ^{Ζ'}

Π α ρα α σχϑ Κυ ρι ι ε ^Δ

Π α ρα σχϑ Κυ ρι ι ε ^Θ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε ^Δ

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σθ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σθ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-Θ

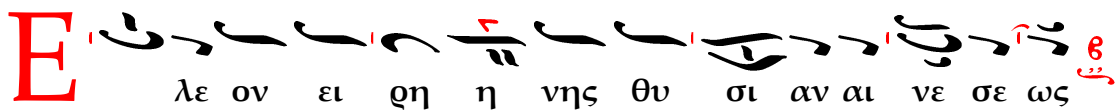
Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

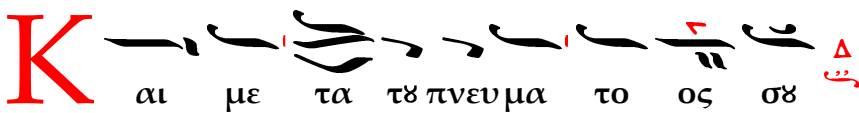
μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

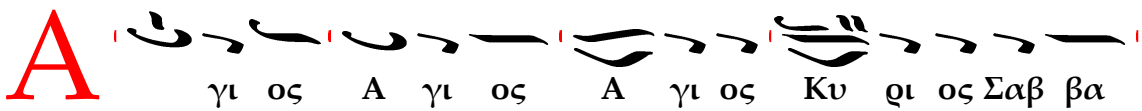
Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον και άλλως :

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σθ

ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ς ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις

Σ ε ε υ μνσ ς μεν σε Ευ λο γσ ς μεν

σοι ευ χα ρι στσ ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

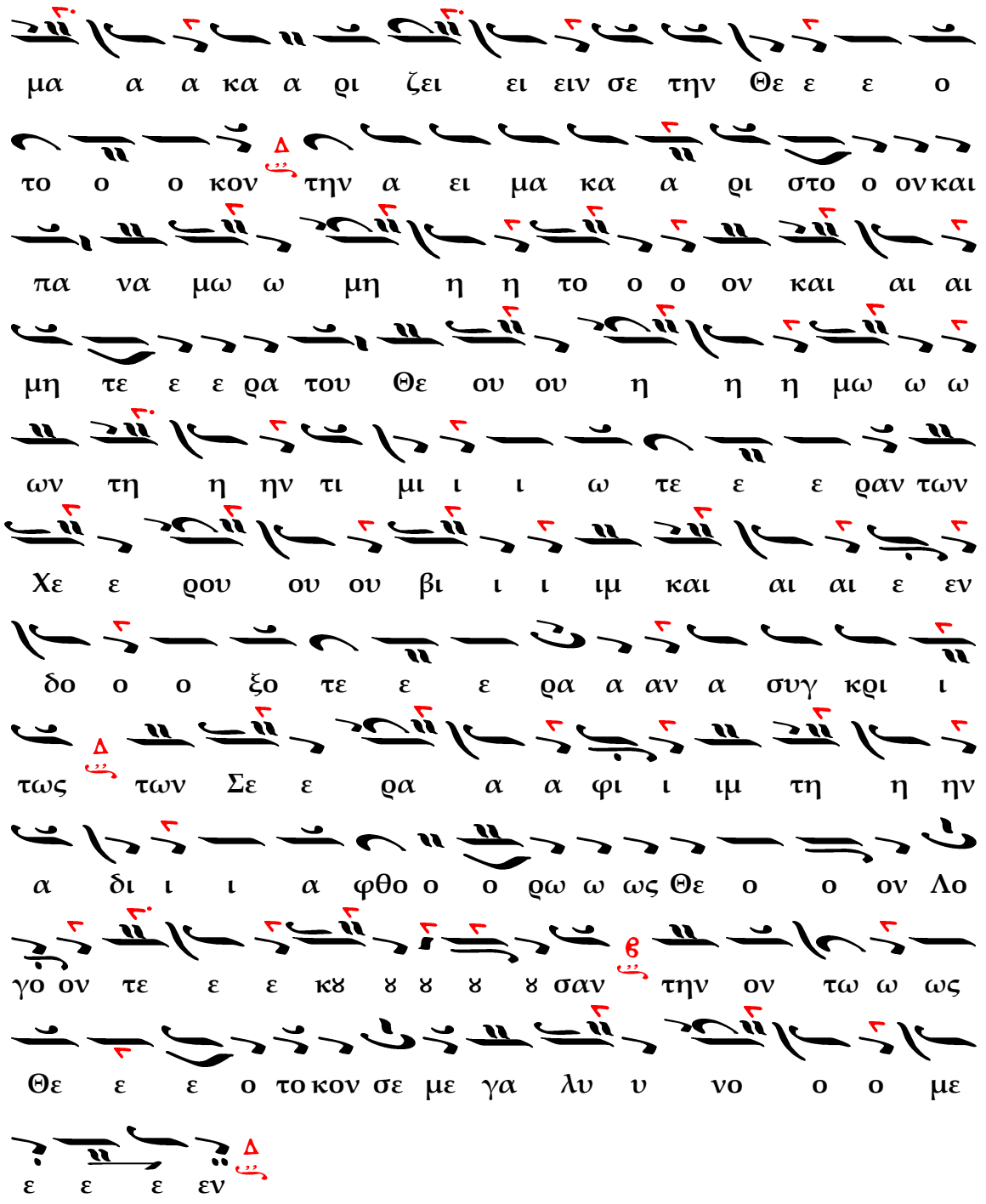
θα σθ ο Θε ος η μων * και άλλως : ο Θε ο ος

η η η μων

Ετονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αηζ', άντεγράφησαν ε' Ίαν. ,βις', ΙΑ.

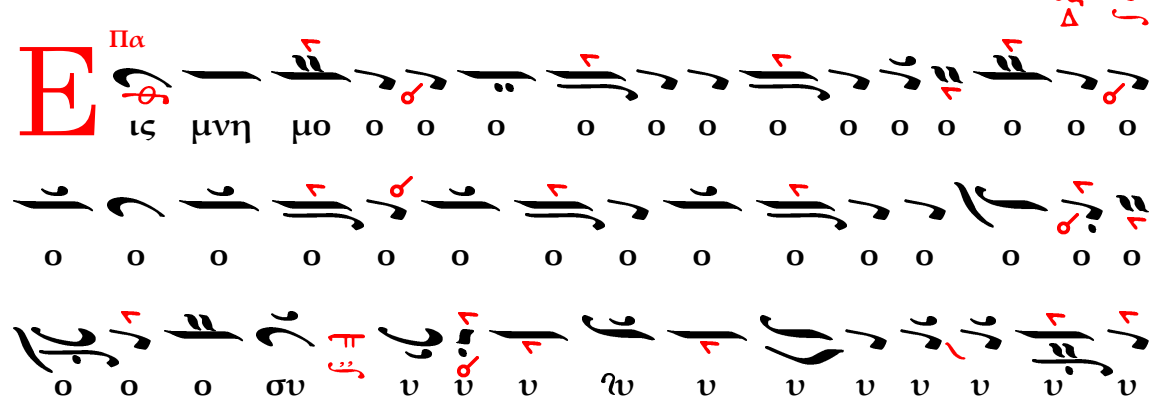
Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ο ν και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η η ν τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των
 Χε ε ρου ου ου βι ι ι μι και αι αι ε εν
 δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συ γ κρι ι
 τω των Σε ε ρα α α φι ι μι τη η η ν
 α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ν Λο
 γο ο ν τε ε ε κ ς ς ς ς σαν την ο ν τω ω ως
 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με
 ε ε ε εν

Κοινωνικὸν εἰς μνήμας Ἁγίων.
 Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. ᾠχος β΄.

ᾠχος Πα

E ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χι ι ι ι ι ι ι ι ι αι ω ω νι ι ο ον
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε χε ε ε ε ε
 ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε
 ε ε ε ε ιε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σται ε σται αι αι
 δι
 Χισάο Μπουσελίς
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι και αι αι αι αι αι αι ε σται δι ι και αι ο
 ος Α ιε ε ρα ιε ρα α ιε ιε ιε ρα ρα α ιε τα
 ιε ε ρα ιε ρα α ιε ιε ιε ρα ρα ιε τα ιε ε ρα
 ιε ρα α ιε ιε ιε ρα ρα α ιε ιε ρα ρα ιε ιε ιε
 ρα ρα α α ιε ε Αλ λη λϝ ϝ ι α α α α
 α α α α

Κοινωνικόν. Ἰωάσαφ Διονυσιάτου.

Ἦχος Δι-θ

Ε ι ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει **Ε**ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο συ υ υ υ υ υ υ υ υ υ εις μνη μο ο συ υ
 νο ον αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω αι ω ω ω νι ο ον ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε σται ε ε σται αι αι
 δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι και αι αι αι ε ε σται δι ι ι ι
 και ο ος Αλ λη λ ς ς ι ι ι α α α α α
 α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν ς ς ς ς
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τν νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δεις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τν νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος